

ESCOLA GRADUADA

GASPAR BENNAZAR

Es tracta d'una de les obres desaparegudes de Gaspar Bennazar més interessant i poc recordada. Es trobava a la illeta delimitada pel carrer de Mateu Enric Lladó i l'avinguda Gabriel Alomar i Villalonga i fou demolida el 1970, essent substituïda per l'edifici escolar actual, que després d'anys de conèixer-se com a Gabriel Alzamora, recentment ha recuperat el nom original d'Escola Graduada, que també ha acabat essent el nom del carrer d'accés a l'edifici.

Va ser la primera escola graduada amb edifici propi de les Illes Balears. L'any 1910 se'n col·loca la primera pedra, que sembla que provenia de les murades de Palma, que s'estaven demolint aleshores. Segons la memòria del projecte, publicada a la monografia que sobre el seu avi edità Maribel Bennazar, al projecte es prioritza la llum directe de sud i d'est a totes les aules, segons exigien les direccions pedagògiques de l'època. L'escola ocupava una illeta sencera i presentava una disposició simètrica articulada a través del pòrtic de l'entrada, d'arcades suportades per columnes encoixinades amb capitells jònics, i el vestíbul que distribuïa les circulacions dels alumnes a les ales separades de les nines i dels nins.

Estilísticament l'obra si situa a la etapa historicista de Gaspar Bennazar, que segons l'historiador Miquel Seguí s'estén des de l'inici de la seva vida professional fins al 1917. En aquest període s'Arquitecte (com es coneixia a Bennazar popularment) també projectà el Teatre Líric (1900-1902), S'Excorxador Municipal (1905-1910), la urbanització de la Plaça d'Espanya (1905), l'Hotel Príncipe Alfonso (1906) i els Magatzems de El Àguila (1907) entre d'altres. Al igual que les obres anteriors el projecte utilitzà l'historicisme amb solucions decoratives que remeten al modernisme propi del moment.

L'anàlisi de les diferents escoles que projectà Bennazar al llarg de la seva trajectòria, reflecteixen l'evolució estilística de la seva obra. De totes elles, l'escola Graduada de Palma en va ser la més important i coneguda, però s'ha de destacar també el projecte (no realitzat) per a l'Escola Graduada de Lluçmajor Jaume III (1932), que firmà poc abans de la seva mort, on la funcionalitat i racionalisme del moment defineixen la distribució i façanes de l'edifici.

COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES ILLES
BALEARS
SEU CENTRAL · PALMA

FITXA DESCRIPTIVA

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AD2CMM
NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Fotografia paper
TÍTOL: Escola Graduada
DATA: Dècada dels 60
DADES FÍSQUES: Positiu i negatiu

ÀREA DE CONTEXT

Gaspar Bennazar Moner, (Palma 1869 – Barcelona 1933)

Estudià el Batxillerat a l'Institut Balear de Palma i després a l'Escola d'Enginyers de Camins Canals i Ports de Madrid, estudia que abandonà al passar a estudiar a l'Escola Superior d'Arquitectura de Madrid on es titulà al 1899. Va ser des del 1901 arquitecte municipal de Palma on desenvolupà també la major part de la seva extensa obra. La seva producció està influenciada per l'Arquitectura historicista madrilenya a les seves primeres obres, per l'eclecticisme amb decoracions neoàrabs a edificis com el Teatre Líric i per el modernisme d'influència Catalana i Europea fins al any 1917, a partir del qual i fins la seva mort es decantà per el

regionalisme. Una de les constants a la seva obra és l'ús de l'estructura metàl·lica la qual sovint deixa vista com ocorre als edificis de la Caixa de Balears, a l'Excorxador Municipal de Palma i als magatzems El Àguila. De la seva tasca com arquitecte municipal destaca la direcció de l'enderrocament de les murades de Palma, passa prèvia a l'execució del Proyecto de Ensanche de la Ciudad de Palma de Mallorca projectat per l'enginyer Bernardo Calvet i que ell continuà dirigint fins a la seva mort al 1933 a Barcelona.

En vida gaudí de molta popularitat entre els seus conciutadans, que el coneixien s'Arquitecte. A Palma participà en tots els debats i les decisions urbanístiques i en la seva transformació, essent la ciutat on projectà bona part dels seus edificis més representatius.

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT
LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL
Arxiu del COAIB
PROCEDÈNCIA
Arxiu Documental. Fons d'imatges.
Col·lecció Mas-Martí